

BOEBS COLUMN

Spaans

Februari 2019

Door Boeb Jacobs

Het is warm, heet zelfs, en ik zit te schaken op het strand. De thermometer geeft 35 graden Celsius aan. Maar in de schaduw van een reusachtige parasol, met een schaakbord voor mijn neus en een koel biertje binnen handbereik ziet het leven er goed uit.

We zijn op vakantie in Benidorm. Het vakantieparadijs aan de Spaanse oostkust. In het voormalige vissersdorp hebben voornamelijk Arabische investeerders vanaf 1960 torenhoge hotels gebouwd. Benidorm werd een van de grootste hotelsteden in Europa. Het is met Benidorm alles of niets: je komt er of één keer, of je blijft er tientallen jaren achtereen komen. Dat laatste is bij ons het geval. We hebben in Las Vegas een Cuba Libre gedronken en gekeken naar de crème de la crème van de Spaanse toeristen die daar, chique gekleed, hun tango's en bolero's dansten op livemuziek van een Zuid-Amerikaans orkest. Vanaf half tien 's morgens!

Tineke is doorgelopen naar ons hotel President om zich te kleden voor de lunch. In Spanje de belangrijkste maaltijd. Om ongeveer twaalf uur schuif ik op het *Poniente* strand aan bij de plaatselijke schaakclub die daar, het staat in geen enkele reisgids, tweemaal per week schaakt. De spelers zijn verweerde mannen. Naar hun uiterlijk te oordelen zijn het voormalige vissers. Ze hebben doorgroefde gezichten, ruige baarden en handen als kolenschoppen. Als je ze een hand geeft ben je blij dat je hem terugkrijgt. Ze spreken een

onverstaanbare taal, maar voor het schaken maakt dat niets uit. Dan merk je weer eens dat schaken een wereldtaal is die elke speler verstaat.

Een grote schare schaars geklede badgasten kijkt ademloos toe, en zien dat ik mijn ongeslagen record op het strand ook dit jaar weer kan handhaven.

Later speelde ik in Benidorm ook op een heel andere en deftiger locatie: op één van onze vakanties in het Spaanse vakantieoord kwamen we bij toeval in *Cervantes* terecht. *Cervantes*, genoemd naar de grote Spaanse schrijver is een appartementencomplex waar rijke Nederlanders in de wintermaanden de laatste verveling van hun leven beleven. We liepen daar naar binnen om te schuilen voor één van de zeldzame regenbuien in die streek. In die tijd was er in *Cervantes* ook een Nederlands vertegenwoordiging gevestigd en juist die dag gaf de gezant een drukbezochte receptie ter gelegenheid van Koninginnedag. Waarschijnlijk in de veronderstelling dat wij tot de genodigden behoorden sprak de Spaanse vrouw van de gezant ons aan. Ze vertelde over het sociale leven van de bewoners van *Cervantes* en dat er op donderdag werd geschaakt. Of ik ook kwam? Graag natuurlijk.

Daar trof ik op een donderdagmorgen een heel ander deelnemersveld aan dan de vissers op het strand. Een in vol ornaat gestoken Spaanse pastoor, een dame van hoog aanzien, een meer dan bekende Nederlandse zakenman, een gepensioneerde ritmeester (kapitein bij de cavalerie) met een adellijke naam en enige lokale grootheden vormden een deelnemersveld waar ik mij niet voor hoefde te schamen. De gezant speelde tegen mij Spaans. 'Dat speelde hij

altijd', zei men. 'Logisch', dacht ik, 'zou ik ook doen met zo'n baantje'.

Het vakantie-eldorado heeft een fraaie bibliotheek. Met een dependance op het strand!! Daar maakt ook geen enkele reisfolder melding van. Maar de bibliotheek is er één met internationale uitstraling Tientallen studenten werken daar in een schaakzaalwaardige stilte aan hun studie. De boeken die er staan zijn in leer gebonden. Onze nationale zeeheld Piet Hein wordt er als een zeerover in beschreven. Voor de één een held, voor de ander een *bandito*. 'Het ligt eraan of je de oorlog wint of verliest', Albert Einstein of zo iemand.